

ἘΣΤΙΑ

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

Τόμος Ἐννάτος

Συνδρομὴ ἰτησία: Ἐν Ἑλλάδι φρ. 10, ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ φρ. 20.— Αἱ συνδρομαὶ ἄρχονται ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου ἑκάστου ἔτους καὶ εἶναι ἰτησία:— Γραφεῖον τῆς Διευθύνσεως: Ὀδὸς Σταδίου, 6.

6 Ἰανουαρίου 1880

Σφραγὶς τοῦ
ΥΓΕΙΟΑΣΤΥΝΟΜΕΙΟΥ ΛΕΩΝΙΑΙΟΥ

ἐπὶ ἐπαναστάσεως.

[Ἐκ τῆς Συλλογῆς Παύλου Λάμπρου].

ΚΙΝΕΖΟΥ ΠΑΘΗΜΑΤΑ ΕΝ ΚΙΝΑΙ

Μυθιστορία Ἰουλίου Βέρν. Μετάφρ. Ἀγγέλου Βλάχου

Συνίεσις· ἰδὲ σελ. 817.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΑ΄

Ὅπου ὁ Κιν-Φὸ καθίσταται ὁ διασημότετος ἄνθρωπος τοῦ Οὐρανίου Κράτους.

Ἐν τούτοις ὁ Βάγγ δὲν εὕρισκετο.

Ὁ Κιν-Φὸ ἤρχιζε ν' ἀγανακτῆ ὅτι ἠναγκάζετο νὰ μένῃ ἀργός, μὴ δυνάμενος τοῦλάχιστον νὰ τρέξῃ κατόπιν τοῦ φιλοσόφου. Τοῦτο δὲ ἀνησυχεῖ ἐπίσης καὶ τὸν κύριον πράκτορα τῆς Ἐκατοντούτιδος. Σκεφθεὶς τὸ κατ' ἀρχὰς ὅτι τὸ πρᾶγμα δὲν ἦτο σπουδαῖον, ὅτι ὁ Βάγγ δὲν ἤθελεν ἐκπληρώσει τὴν ὑπόσχεσίν του, ὅτι καὶ εἰς αὐτὴν ἔτι τὴν Ἀμερικὴν δὲν θὰ ἐπετρέποντο τοιαῦται φρενοτροπίαι, κατήντησεν ἐπὶ τέλους νὰ σκεφθῆ ὅτι οὐδὲν ἦτο ἀδύνατον εἰς τὸν παράδοξον ἐκεῖνον τόπον, ὅστις ὀνομάζεται Οὐράνιον Κράτος. Συνεμερίσθη δὲ οὕτω τὴν γνώμην τοῦ Κιν-Φὸ, ὅτι, ἂν δὲν κατωρθοῦτο ν' ἀνευρεθῆ ὁ φιλόσοφος, ἤθελεν οὗτος βεβαίως τηρήσει τὸν λόγον του. Ἡ ἀφάνειά του μάλιστα ἐνεδεικνυεν, ὅτι σκοπὸς του ἦτο νὰ προβῆ εἰς ἔργον ἀπροσδόκητος, ταχύς καὶ κεραυνοβόλος, καὶ ἀποθέτων ἐπὶ τοῦ θύματός του τὴν ἐπιστολὴν αὐτοῦ, νὰ ἐμφανισθῆ εἰς τὰ γραφεῖα τῆς Ἐκατοντούτιδος, ἵνα πληρωθῆ τὸ ὑπὲρ αὐτοῦ ἀσφαλισθὲν κεφάλαιον.

Ἐπρεπε λοιπὸν νὰ εἰδοποιηθῆ ὁ Βάγγ· ἀλλ' εἰδοποίησις ἀπ' εὐθείας ἦτον ἀδύνατος.

Ἡναγκάσθη ἐπομένως ὁ ἐντιμὸς Κ. Γουλιέλμος Ι. Βίδουρφ νὰ μεταχειρισθῆ τὰ ἔμμεσα δη-

μοσιογραφικὰ μέσα, καὶ ἐντὸς ὀλίγων ἡμερῶν παντοῖαι εἰδοποιήσεις ἐπλήρωσαν τὰς στήλας τῶν κινεζικῶν ἐφημερίδων, τηλεγραφήματα δ' ἀπεστάλησαν πρὸς τὰς ξένας ἐφημερίδας τῶν δύο κόσμων.

Ἡ Τσίγγ-Πάο, ἐπίσημος τοῦ Πεκίνου ἐφημερίς, τὰ κινεζικὰ φύλλα τοῦ Σάγγ-Χαΐ καὶ τοῦ Χόγγ-Κόγγ, αἱ μᾶλλον διαδεδομένα ἐφημερίδες τῆς Εὐρώπης καὶ τῆς βορείου καὶ νοτίας Ἀμερικῆς ἐπανελάβον, μέχρι κόρου τὴν ἐπομένην ἀγγελίαν:

«Ὁ Κύριος Βάγγ, ἐκ Σάγγ-Χαΐ, παρακαλεῖται νὰ θεωρήσῃ ὡς μὴ γενομένην τὴν μεταξὺ αὐτοῦ καὶ τοῦ Κ. Κιν-Φὸ συμφωνίαν τῆς 2 ἡλιζάντος Μαΐου, διότι ὁ Κ. Κιν-Φὸ μίαν καὶ μόνην σήμερον ἔχει ἐπιθυμίαν, ν' ἀποθάνῃ ἐκατοντούτης».

Τὴν παράδοξον δὲ ταύτην εἰδοποίησιν παρεκολούθησε μετ' ὀλίγον ἡ ἐπομένην, πολὺ βεβαίως πρακτικωτέρα:

«Δύο χιλιάδες ταλλήρων ἤτοι δεκατρεῖς χιλιάδες ταῖλ δίδονται ἀμοιβὴ εἰς ὃν τινα γνωστοποίησιν εἰς τὸν Κ. Γουλιέλμον Ι. Βίδουρφ, κύριον πράκτορα τῆς Ἐκατοντούτιδος ἐν Σάγγ-Χαΐ, τὴν διαμονὴν τοῦ Κ. Βάγγ, κατοικοῦ τῆς εἰρημένης πόλεως».

Δὲν ἦτο βεβαίως εὐλογος ὑπόθεσις ὅτι ὁ φιλόσοφος ἤθελε διατρέξει τὸν κόσμον ὀλόκληρον κατὰ τὸ διάστημα τῶν πεντήκοντα πέντε ἡμερῶν, αἵτινες τῷ ὑπελείποντο πρὸς ἐκτέλεσιν τῆς ὑποσχέσεώς του. Ἐπρεπε δὲ μᾶλλον νὰ ὑποτεθῆ, ὅτι ἐκρύπτετο εἰς τὰ περίχωρα τοῦ Σάγγ-Χαΐ, ὅπως ὠφελθῆ ἐκ πάσης εὐκαιρίας. Ἄλλ' ὁ Κ. Βίδουρφ οὐδεμίαν πρόνοιαν ἐνόμιζεν ἀνωφελῆ.

Πολλαὶ παρῆλθον ἡμέραι, καὶ τὰ πράγματα δὲν μετεβάλλοντο. Συνέβη δέ, ὥστε αἱ ἀγγελίαι αὗται, ἐπαναλαμβάνομεναι ὑπὸ τὸν ἀμερικανικὸν τοῦτον τύπον: ΒΑΓΓ! ΒΑΓΓ! ΒΑΓΓ! ΚΙΝ-ΦΟ! ΚΙΝ-ΦΟ! ΚΙΝ-ΦΟ! νὰ κινήσωσιν ἐπὶ τέλους τὴν δημόσιον προσοχὴν καὶ τὴν γενικὴν εὐθυμίαν.

Ἐγέλων καὶ αὐτοὶ τῶν ἀπωτάτων τοῦ Οὐρανίου Κράτους ἐπαρχιῶν οἱ κάτοικοι.

— Ποῦ εἶνε ὁ Βάγγ;

— Ποῖος εἶδε τὸν Βάγγ;

— Ποῦ μένει ὁ Βάγγ;

— Τί κάμνει ὁ Βάγγ;

— Βάγγ! Βάγγ! Βάγγ! ἐφώναζον οἱ μικροὶ Κινέζοι εἰς τοὺς δρόμους, καὶ αἱ ἐρωτήσεις ἐκεῖ-
ναι διεσταυροῦντο μετ' ὀλίγον πανταχοῦ.

Καθίστατο δὲ οὕτω τοῦ συρμοῦ ὁ Κιν-Φό, ὁ ἀξιοτίμος ἐκεῖνος οὐρανόων, ὅστις μίαν καὶ μό-
νην ἐπιθυμίαν εἶχε, ν' ἀποθάνῃ ἑκατοντούτης,
καὶ ἤξιον νὰ διαγωνισθῇ περὶ μακροβιότητος
πρὸς τὸν διάσημον ἐκεῖνον ἐλέφαντα, οὗτινος ἡ
εἰκοστὴ πενταετηρὶς συνεπληροῦτο κατὰ τὸν αὐ-
τὸν χρόνον ἐντὸς τῶν βασιλικῶν σταύλων τοῦ
Πεκίνου.

— Μεγαλώνει ὁ Κιν-Φό ;

— Πῶς ἔχει εἰς τὴν ὑγίαν του ;

— Χωνεῦει τακτικά ;

— Ὡὰ φορέσῃ ἐντὸς ὀλίγου τὸ κίτρινον φό-
ρεμα τῶν γερόντων ;

Τοιαῦτα λέγοντες ἀστεῖα προσηγορεύοντο οἱ
πολιτικοὶ καὶ στρατιωτικοὶ μανδαρίνοι, οἱ ἔμ-
ποροι τοῦ χρηματιστηρίου καὶ οἱ μικρέμποροι
τῆς ἀγορᾶς, οἱ ἄνθρωποι τοῦ λαοῦ εἰς τὰς τριό-
δους καὶ οἱ κωπυλάται ἐπὶ τῶν πλωτῶν οἰκη-
μάτων των.

Οἱ Κινέζοι εἶνε εἰρωνες καὶ φαιδροί, δὲν δύ-
ναται τις δὲ ν' ἀρνηθῇ, ὅτι ὑπῆρχεν ἀφορμὴ πρὸς
φαιδρότητα. Ἐβριθον ἐπομένως οἱ ἀστεῖσμοι καὶ
ἐπλημμύρουν τὰ κατὰ τοῦ ἰδιωτικοῦ βίου σκώμ-
ματα.

Ὁ Κιν-Φό, ἄκων βεβαίως ἀλλὰ κατ' ἀνάγκη,
ὑπέμεινε τὰς δυσαρέστους ἐκείνας συνεπειὰς
τῆς παραδόξου ἐπισημότητός του. Ἐβγεινε μά-
λιστα καὶ ἄσμα εἰς γλεῦθρον αὐτοῦ, ἀδόξωτον
πρὸς τὸ μέλος τοῦ «Μάν-Τσιάγγ-Χούγγ» ἦτοι
«Τ' ἀέρι πού φυσάει ἔς τὰς ἰτηαῖς». Ἐδῆ-
μοσιεύθη δὲ καὶ ἐλεγείον διακωμωδοῦν αὐτὸν κ'
ἐπιγραφόμενον «Δὶ πέντε φυλακαὶ τοῦ Ἐκατον-
τούτους». Ὁ τίτλος ἦτο ἐλκυστικὸς, καὶ μυ-
ριάδες ἐπωλήθησαν ἀντιτύπων πρὸς πέντε σα-
πέκα τὸ φύλλον.

Πρὸς τὸν θόρυβον τοῦτον ἠγανάκει μὲν ὁ
Κιν-Φό, ἔχαιρε δὲ τοῦναντίον ὁ Βίδουλφ. Ἄλλ'
ὁ Βάγγ οὐχ ἦττον ἔμενεν ἄφαντος καὶ κρύφιος.

Τὰ πράγματα ὅμως προσέβησαν ἐπὶ τοσοῦτον,
ὥστε ἡ θέσις τοῦ Κιν-Φό κατήντησεν ἐπὶ τέλους
ἀφόρητος. Ὅσακις ἐξήρχετο τῆς οἰκίας, ὅμιλος
Κινέζων παντὸς φύλου καὶ πάσης ἡλικίας συ-
νώδευεν αὐτὸν διὰ πάσης ὁδοῦ καὶ προκυμαίας,
δι' αὐτῶν ἔτι τῶν ξένων παραχωρήσεων καὶ διὰ
τῆς πεδιάδος. Ὅσακις δ' ἐπέστρεφεν οἴκαδε, ὁ-
χλος πολὺς ἀστείων περιεκύκλου τὴν εἴσοδον τοῦ
γιάμεν του.

Πᾶσαν πρωίαν προσεκαλεῖτο νὰ φανῇ εἰς τὸν
ἐξώστην τοῦ δωματίου του, ἵν' ἀποδείξῃ ὅτι οἱ
ὑπῆρξαι του δὲν κατέθησαν αὐτὸν προῶως εἰς
τὸ φέρετρον τῆς Σκιαδος τῆς Μακροβιότητος. Αἱ
ἐφημερίδες ἐδημοσίευσαν χλευαστικῶς δελτία περὶ
τῆς ὑγείας του καὶ σχόλια εἰρωνικά, ὡς ἂν ἦτο
μέλος τῆς βασιλευούσης δυναστείας. Ἀπλῶς δ'

εἶπεν καθίστατο γελοῖος ἐντελῶς ἀπὸ ἡμέρας
εἰς ἡμέραν.

Οὕτω τέλος ἡμέραν τινά, τὴν 21 Μαΐου, ὁ
Κιν-Φό, ἀγανακτῶν καὶ τεταραγμένος, μετέβη
πρὸς τὸν ἐντιμότερον Γουλιέλμον I. Βίδουλφ καὶ
ἀνεκοίνωσεν αὐτῷ, ὅτι σκοπὸς του ἦτο ν' ἀνα-
χωρήσῃ πάραυτα, διότι εἶχε βαρυνθῆ πλέον τὸ
Σάγγ-Χαῖ καὶ τοὺς κατοίκους του.

— Ἀλλὰ διατρέχετε ἴσως οὕτω περισσοτέ-
ρους κινδύνους, παρετήρησεν ὀρθῶς ὁ κύριος πρᾶ-
κτωρ τῆς Ἐκατοτούτιδος.

— Ἀδιαφορῶ! ἀπήντησεν ὁ Κιν-Φό. Λάβετε
τὰ μέτρα σας.

— Καὶ ποῦ ὑπάγετε ;

— Ἐμπρὸς μου, χωρὶς σκοπῶν.

— Καὶ θὰ σταματήσετε ;

— Εἰς κανὲν μέρος.

— Πότε θὰ ἐπανέλθετε ;

— Ποτέ.

— Καὶ ἂν λάβω εἰδήσεις περὶ τοῦ Βάγγ ;

— Ὁ διάβολος νὰ τὸν πάρῃ. Τί τρέλλα ἔ-
καμα νὰ τοῦ δώσω τὴν ἀνόητον ἐκείνην ἐπι-
στολήν!

Ἐνδομύχως ὁ Κιν-Φό ἠσθάνετο μανιώδη ἐπι-
θυμίαν ν' ἀνέυρῃ τὸν φιλόσοφον. Ἡ ἰδέα, ὅτι ἡ
ζωὴ του εὕρισκετο εἰς ἄλλου χεῖρας, παρῶργι-
ζεν αὐτὸν μέχρι δαιμονισμοῦ, καὶ ἀφόρητος τῷ
ἐφαίνετο ἡ μνηαία ἔτι, ὑπὸ τοιοῦτους ὄρους,
προσδοκία. Τὸ ἀρνίον μετεβάλλετο εἰς λυσσῶντα
λύκον.

— Ἀναχωρήσατε λοιπόν, ἀφοῦ τὸ θέλετε,
εἶπεν ὁ Γουλιέλμος I. Βίδουλφ. Ὁ Κραῖγ καὶ ὁ
Φράϋ θὰ σᾶς ἀκολουθήσουν πανταχοῦ.

— Πολὺ καλά, ἀπεκρίθη ὁ Κιν-Φό, ἀλλὰ σᾶς
προειδοποιῶ, ὅτι ἂν κάμουν δρόμον.

— Ὅσον καὶ ἂν κάμουν, ἀγαπητέ μου κύριε,
δὲν θὰ λυπηθῶν τὰ πόδια των.

Ὁ Κιν-Φό ἐπανῆλθεν εἰς τὴν οἰκίαν του, καὶ
παρεσκευάσεν ἀμέσως τὰ τῆς ὁδοιπορίας του.

Ὁ Σούν, πρὸς μεγίστην του δυσαρέσκειαν—
διότι ἀπεστρέφετο τὰς μετατοπίσεις—ἔμελλε
νὰ συνοδεύσῃ τὸν κύριόν του. Οὐδεμίαν ὅμως ἀ-
πετόλμησε παρατήρησιν, διότι ἐγνώριζεν, ὅτι
πᾶσα παρατήρησις θὰ ἐπληρώνετο δι' ἑνὸς τεμα-
χίου τοῦ πλοκάμου του.

Οἱ δὲ Φράϋ-Κραῖγ, ὡς γνήσιοι Ἀμερικανοί, ἦ-
σαν πάντοτε ἔτοιμοι εἰς ἀναχωρήσιν, ἔστω καὶ
εἰς τὸ ἄκρον τοῦ κόσμου. Ἐν μόνον ἠρώτησαν.

— Ποῦ θὰ . . . εἶπεν ὁ Κραῖγ.

— Ὑπάγετε; προσέθηκεν ὁ Φράϋ.

— Πρῶτον εἰς τὸ Νάν-Κίγγ, καὶ ἔπειτα εἰς
τὸν διάβολον!

Τὸ αὐτὸ μειδίωμα διέστειλε συγχρόνως ἀμ-
φοτέρων τὰ χεῖλη. Καὶ οἱ δύο ἦσαν κατευχαρι-
στημένοι. Εἰς τὸν διάβολον! Τίποτε καλλίτερον
δὲν ἠθελον. Ἐσπευσαν ν' ἀποχαιρετίσωσι τὸν ἐν-
τιμότερον Γουλιέλμον I. Βίδουλφ, καὶ νὰ ἐνδυ-

θῶσι κινεζικὴν τινα ἐνδυμασίαν, μὴ ἐλκύουσαν ἐπ' αὐτῶν τὰ βλέμματα κατὰ τὴν μέλλουσαν διὰ τοῦ Οὐρανίου Κράτους ἐκδρομὴν τῶν μετὰ μίαν δὲ ὥραν, τοὺς ὀδοιπορικοὺς τῶν σάκκους κρατοῦντες καὶ τὰ πολύκροτά τῶν φέροντες εἰς τὴν ζώην, ἐπανήρχοντο εἰς τοῦ πελάτου τῶν τήνοικίαν.

Ἄμα ὡς ἐνύκτωσεν, ὁ Κιν-Φό καὶ οἱ συνοδοί-πόροι του κατέλιπον ἀθουρῶδες τὸν λιμένα τῆς ἀμερικανικῆς παραχωρήσεως, καὶ ἐπεβιβάσθησαν εἰς τὸ μεταξύ Σάγγ-Χαϊ καὶ Νάν-Κιγγ πλέον ἀτμοκίνητον.

Ὁ διάπλους ἐκεῖνος εἶνε ἀπλοῦς περίπατος. Ἐν διαστήματι ὀλιγωτέρῳ τῶν δώδεκα ὥρῶν δύναται τὸ ἀτμοκίνητον, ὠφελούμενον ἀπὸ τὴν ἀμπωτιν, ν' ἀναπλεύσῃ διὰ τοῦ Κυανοῦ ποταμοῦ μέχρι τῆς παλαιᾶς μητροπόλεως τῆς μεσημβρινῆς Κίνας.

Κατὰ τὸν βραχὺν αὐτὸν πλοῦν, ὁ Κραϊγ καὶ ὁ Φράϋ παρέσχον πᾶσαν δυνατὴν περιποίησιν εἰς τὸν πολύτιμον αὐτῶν πελάτην, ἀφοῦ πρῶτον προσεκτικῶς ἐπεθεώρησαν πάντας τοὺς ἐπιβάτας. Γνωρίζοντες δὲ τὸν φιλόσοφον — διότι τίς τῶν κατοίκων καὶ τῶν τριῶν εὐρωπαϊκῶν παραχωρήσεων δὲν ἐγνωρίζε τὴν ἀγαθὴν ἐκείνην καὶ συμπαθῆ μορφήν; — ἐπίσθησαν ἐντὸς ὀλίγου, ὅτι ὁ Βάγγ δὲν ἐπέβαινε τοῦ ἀτμοπλοίου. Ἦσυχάσαντες οὕτω, ἔτρεψαν πᾶσαν αὐτῶν τὴν προσοχὴν εἰς τὸν πελάτην τῆς Ἐκατοτούτιδος. Ἐξήταζον ψάφοντες διὰ τῆς χειρὸς τὰ τοιχώματα, ἐφ' ὧν ἐσηρίζετο· ἐδοκίμαζον διὰ τοῦ ποδὸς τὰς διαβάθρας, ἐφ' ὧν ἐνίοτε διέτριβε· παρέσυρον αὐτὸν μακρὰν τῶν λεθῆτων, οἵτινες τοῖς ἐφαίνοντο ὑποπτοί· τὸν παρεκάλουν νὰ μὴ ἐκτίθεται εἰς τὸν διαπεραστὸν ἄνεμον τῆς ἐσπέρας καὶ τὸ ψῦχος τῆς νυκτὸς· προσεῖχον νὰ κλειώσι καλῶς αἱ παραφωτίδες τοῦ θαλαμίσκου του· ἐπέπληττον τὸν ἀμελῆ Σούν, ὅστις οὐδέποτε ἦτο πρόχειρος, ὁσάκις ὁ κύριός του τὸν ἐζήτηι, καὶ τὸν ἀνεπλήρουν ἐν ἀνάγκῃ, προσφέροντες αὐτοῖς τὸ τέϊον καὶ τὰ δίπυρα· καὶ κατεκλίνοντο τέλος πρὸ τῆς θύρας αὐτῆς τοῦ Κιν-Φό, ἐνδεδυμένοι καὶ περιεζωσμένοι τὸ σωσίβιον, ἵνα προσφέρωσιν αὐτῷ ἐτοιμῶς βοήθειαν, ἂν τυχὸν ἐν συγκρούσεως ἢ ἐκρήξεως τὸ ἀτμοκίνητον ἐβυθίζετο εἰς τὰ βαθεὰ νάματα τοῦ ποταμοῦ. Ἄλλ' οὐδὲν συνέβη δυστύχημα, καθ' ὃ ἠδύνατο νὰ δοκιμασθῇ ἐκφανῶς ἡ ἀπεριόριστος ἀφοσίωσις τῶν Φράϋ-Κραϊγ. Τὸ ἀτμόπλοιο κατέπλευσε ταχέως τὸ ρεῦμα τοῦ Βουσοῦν, ἀνήχθη εἰς τὸν Γιάν-Τσέ-Κιάγγ ἢ Κυανοῦν ποταμόν, παρέπλευσε τὴν νῆσον Τσόγγ-Μίγγ, κατέλιπεν ὀπίσω του τοὺς φάρους τοῦ Οὐ-Σόγγ καὶ τοῦ Λάγγ-σάν, διέπλευσε, τῇ βοήθειᾳ τῆς πλημμυρίδος, τὴν ἐπαρχίαν τοῦ Κιάγγ-Σού, καὶ τὴν πρωτὰν τῆς 22 ἀπεβίβασε τοὺς ἐπιβάτας του, σώους καὶ ὑγιεῖς, εἰς τὴν προκυμαίαν τῆς παλαιᾶς αὐτοκρατορικῆς πόλεως.

Χάρις εἰς τοὺς δύο σωματοφύλακας, ἡ οὐρὰ τοῦ Σούν οὐδὲ κατὰ γραμμὴν εἶχεν ἐλαττωθῆ καθ' ὅλον τὸν διάπλου, καὶ οὐδὲν θὰ εἶχε δίκαιον παραπόνου ὁ ὀκνηρὸς.

Καταλείπων ὁ Κιν-Φό τὸ Σάγγ-Χαϊ, εἶχε λόγον ὅτι κατευθύνετο κατὰ πρῶτον εἰς Νάν-Κιγγ. Ἐφρόνευ ὅτι εἶχε πιθανότητά τινα ν' ἀνεύρη ἐκεῖ τὸν φιλόσοφον.

Ἴσως ἀληθῶς εἶχον ἐλκύσει τὸν Βάγγ αἱ ἀναμνήσεις του εἰς τὴν δυστυχεῖ ἐκείνην πόλιν, ἥτις ὑπῆρξε τὸ κύριον κέντρον τῆς ἐπαναστάσεως τῶν Τσόγγ-Μάο. Ἡ πόλις αὕτη εἶχε καταληφθῆ καὶ ὑπερασπισθῆ ὑπὸ τοῦ ἀσῆμου ἐκείνου δημοδιδασκάλου, τοῦ φοβεροῦ Ρόγγ-Σιέου-Τσιέν, ὅστις κατέστη αὐτοκράτωρ τῶν Τάι-Πίγγ, καὶ ἀντέστη ἐπὶ μακρὸν κατὰ τῆς μαντσουϊκῆς ἐξουσίας. Ἐν τῇ πόλει αὐτῇ ἀνεκῆρυξεν οὗτος τὸν νέον αἰῶνα τῆς Μεγάλῃς Εἰρήνης¹. Αὐτόθι ἐδηλητηριάσθη κατὰ τὸ ἔτος 1864, ἵνα μὴ παραδοθῆ ζῶν εἰς τοὺς ἐχθρούς του. Ἐκ τῶν ἀρχαίων ἀνακτόρων διέφυγεν ὁ νεαρός του υἱός, ὃν ἔμελλον μετ' ὀλίγον ν' ἀποκεφαλίσωσιν οἱ αὐτοκρατορικοί. Ἐκ μέσου τῶν ἐρείπιῶν τῆς πυρποληθείσης πόλεως ἀνηράγησαν τὰ ὄσπ'α του ἀπὸ τοῦ τάφου καὶ ἐρρίφθησαν βορᾶ εἰς τὰ ὑπαρῶτερα τῶν κτηνῶν. Εἰς αὐτὴν τέλος τὴν ἐπαρχίαν δέκα μυριάδες τῶν παλαιῶν συστρατιωτῶν τοῦ Βάγγ ἐσφάγησαν ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν.

Ἴσως λοιπὸν ὁ φιλόσοφος, παραδόξως νοσταλγῶν, μετὰ τὴν ἀλλαγὴν τοῦ βίου του, εἶχε καταφύγει εἰς τοὺς τόπους ἐκείνους, πλήρεις προσωπικῶν ἀναμνήσεων. Ἐκεῖθεν δὲ ἠδύνατο νὰ ἐπανέλθῃ ἐντὸς ὀλίγων ὥρῶν εἰς Σάγγ-Χαϊ, ἔτοιμος εἰς φόνον. . .

Τούτου ἕνεκα ὁ Κιν-Φό ἐτράπη τὸ κατ' ἀρχὰς πρὸς τὸ Νάν-Κιγγ, καὶ ἠθέλησε νὰ παραμείνῃ εἰς τὸν πρῶτον αὐτὸν τῆς ὀδοιπορίας του σταθμόν. Ἄν ἀπῆντα τὸν Βάγγ, τὸ πρᾶγμα ἐτελείωνε, καὶ ἐκαθαρίζετο ἡ παράδοξος θέσις του. Ἄν δὲ τοῦναντίον ὁ Βάγγ δὲν ἐφαίνετο, ἐξηκολούθει αὐτὸς τὰς περιπλανήσεις του ἀνὰ τὸ Οὐράνιον Κράτος, μέχρις οὗ παρήρχετο ἡ προθεσμία καὶ συμπαρήρχετο μετ' αὐτῆς ὁ ἀπὸ τοῦ φίλου καὶ διδασκάλου του φόβος.

Ὁ Κιν-Φό, συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ Κραϊγ καὶ τοῦ Φράϋ, καὶ ἀκολουθούμενος ὑπὸ τοῦ Σούν, μετέβη εἰς ἐν τῶν ξενοδοχείων, κείμενον εἰς συνοικίαν τινα ἡμιέρημον, ἐξ ἐκείνων ἃς περιβάλλουσι, δίκην εὐρείας ἐρήμου, τὰ τρία τέταρτα τῆς παλαιᾶς μητροπόλεως.

— Ὀδοιπορῶ ὑπὸ τὸ ὄνομα Κι-Νάν, εἶπε μόνον ὁ Κιν-Φό εἰς τοὺς συνοδοιπόρους του, καὶ ἐννοῶ νὰ μὴ ἀκουσθῆ οὐδέποτε τὸ ὄνομά μου, ὑπὸ οἵανδήποτε πρόφασιν.

— Κί . . . , εἶπεν ὁ Κραϊγ.

1. Μετάφρασις τοῦ κινεζικοῦ: Τάι-Πίγγ.

— Νάν, προσέθηκεν ὁ Φράϋ.

— Κι-Νάν, ἐπανελάβεν ὁ Σούν.

Ἐννοεῖται, ὅτι ὁ Κιν-Φό, φεύγων τὴν δυσάρεστον ἐν Σάγγ-Χαί ἐπισημότητά του, οὐδεμίαν εἶχε διαθέσειν ν' ἀνεύρη αὐτὴν καθ' ὁδόν. Ἄλλως δέ, οὐδὲν εἶχεν εἰπεῖ εἰς τοὺς Φράϋ-Κραίγ περὶ τῆς ἐν Νάν-Κίγγ πιθानῆς παρουσίας τοῦ φιλοσόφου· διότι οἱ μικρολόγοι ἐκεῖνοι πράκτορες ἤθελον ἀναπτύξει τοσαύτας προφυλάξεις, ὅσας ἐδικαιολόγει μὲν ἡ χρηματικὴ τοῦ πελάτου των ἀξία, ἀλλὰ δὲν ἤθελε βεβαίως οὗτος εὐαρέστως ἀνεχθῆ.

Ἡ ἡμέρα ὀλόκληρος ἐδαπανήθη εἰς ἐπίσκεψιν τῶν συνοικιῶν, ὁδῶν καὶ πλατειῶν τῆς πόλεως, ἀλλ' οὐδὲν οὐδαμοῦ ἀπνητήτη πρόσωπον ὑποπτον. Ὁ Κιν-Φό, προχωρῶν ἀκάματος πάντοτε, καὶ παρακολουθούμενος ὑπὸ τῶν δύο του δορυφόρων καὶ τοῦ ταλαιπώρου Σούν, ἐξῆλθε τέλος διὰ τῆς ἀνατολικῆς πύλης εἰς τὴν ἔρημον πεδιάδα, καὶ ἐτράπη μακρὰν λεωφόρον, φρασσομένην ἐκατέρωθεν διὰ κολοσσιαίων ζῶων ἐκ γρανίτου, καὶ καταλήγουσαν εἰς μικρὸν ναόν. Ὅπισθεν αὐτοῦ ὑψοῦτο τύμβος, ὑψηλὸς ὡς λόφος, καλύπτων τὰ λείψανα τοῦ Ῥόγγ-Οὔ, βόλζου πατριώτου, ὅστις εἶχε γείνει αὐτοκράτωρ, πολεμήσας πρὸ πέντε αἰῶνων τὴν ξενικὴν δυναστείαν. Μήτοι ὁ φιλόσοφος εἶχε μεταβῆ ἐκεῖσε, ὅπως ἀντλήσῃ νέαν ἰσχὺν ἐκ τῶν ἐνδόξων ἐκείνων ἀναμνήσεων, καὶ ἀπὸ τοῦ τάφου αὐτοῦ τοῦ ἰδρυτοῦ τῆς δυναστείας τῶν Μίγγ;

Ὁ τύμβος ἦτο ἔρημος καὶ ὁ ναὸς ἐγκαταλειμμένος. Οὐδεὶς δὲ παρ' αὐτῷ ὑπῆρχε φύλαξ, πλὴν τῶν ἀξέστων ἐκ μαρμάρου κολοσσῶν, τῶν φανταστικῶν ἐκείνων ζῶων, ἅτινα ἔφρασσον ἐκατέρωθεν τὴν μακρὰν ὁδόν.

Ἄλλ' ἐπὶ τῆς πύλης αὐτῆς τοῦ ναοῦ διέκρινε συγκεκινημένους ὁ Κιν-Φό σημεῖά τινα, χαραχθέντα ὑπὸ χειρὸς ἀνθρώπου, καὶ προσελθὼν ἀνέγνω τὰ τρία ταῦτα γράμματα:

B. K. — Φ.

Βάγγ! Κιν-Φό! Οὐδεμία ἀμφιβολία, ὅτι ὁ φιλόσοφος εἶχε διέλθει ἐκεῖθεν πρὸ μικροῦ.

Ὁ Κιν-Φό, οὐδὲν εἰπὼν, ἐθεώρησε κύκλω του, ἠρεύνησεν . . . ἀλλ' οὐδένα εἶδε.

Τὴν ἐσπέραν ὁ Κιν-Φό, ὁ Φράϋ, ὁ Κραίγ καὶ ὁ μόλις συρόμενος Σούν μετέβησαν εἰς τὸ ξενοδοχεῖον, καὶ τὴν ἐπαύριον κατέλειπον τὸ Νάν-Κίγγ.

[Ἐπίταξοις]

Ο ΜΑΚΒΕΘ ΤΟΥ ΣΑΙΞΠΕΙΡΟΥ

Ἡ καταχώρισις εἰς τὰς στήλας τῆς «Ἐστίας» ἐκλεκτῶν τινῶν τεμαχίων ἐκ τῆς ἐσχάτως ἐκπονηθείσης ὑπὸ τοῦ κ. Δ. Βικέλα μεταφράσεως τοῦ «Μάκβεθ» ἀναγκάζει ἡμᾶς νὰ παρατηρήσωμεν μετὰ τινος βαρυθυμίας, ὅτι σήμερον τὸ παρ' ἡμῖν φιλολογικὸν αἶσθημα ὑπέστη τροπὴν τινα κατὰ πάντα ἀνάλογον τῆς παρατηρουμένης καὶ ἐν τῷ

μουσικῷ. Ὅπως τὸ ἄσμα τοῦ Δονιζέτη ἀντηχεῖ ἀπὸ τῆς ἀθηναϊκῆς σκηνῆς ἀπέναντι κενῶν θρανίων, οὕτω ἀπαρατήρητος σχεδὸν παρέργεται καὶ ἡ παράθεσις ξένου τινὸς ἀριστουργήματος. Ἐπιτυχῆς μετάφρασις τοῦ Σαιξπέιρου ἐλογίσθη ἐν πάσῃ ἄλλῃ χώρᾳ ὡς προσφορά εἰς τὸ κοινὸν οὐχὶ ἀναξία λόγου, καὶ ἤρκεσε μόνη ν' ἀσφαλίσῃ εἰς τὸν Δουστὴν, τὸν Σλέγγελον καὶ τὸν Γυζῶ τὴν αἰωνίαν εὐγνωμοσύνην παντὸς μὴ γνωρίζοντος ἀγγλικῶν Γαλάτου ἢ Γερμανοῦ. Ἄλλ' ἡμεῖς πρὸ τοῦ «Μάκβεθ» ἐφιλοδωρήθημεν ἤδη πρὸ ἰκανῶν ἐτῶν παρὰ τοῦ κ. Βικέλα δι' ἀξιολόγων μεταφράσεων τοῦ «Ῥωμαίου καὶ Ἰουλίαν» καὶ τοῦ «Βασιλέως Ἀἰῶν», τόσον δὲ ὀλίγη ἐτεκμηριώθη εὐγνωμοσύνη εἰς τὸν εὐσυνείδητον τούτων ἐργάτην, ὥστε ἤθελε τις ὑποθέσει ἢ ὅτι ὄλως περιττὸς ἦτον εἰς ἡμᾶς ὁ διερμηνεὺς, γεννωμένους πάντας ἀγγλομαθεῖς, ἢ ὅτι διεμείναμεν εἰσέτι οὕτω ἀγροῖκοι, ὥστε ν' ἀγνοῶμεν ὅτι εἰς πᾶσαν ἐκδούλευσιν ὀφείλεται τοῦλάχιστον ἐν εὐχαριστῶ. Τὸ εὐτύχημα εἶναι ὅτι ὁ κ. Βικέλας, ὄλως ἀδιαφορῶν περὶ τούτου, ἐξακολουθεῖ τὸ καλὸν αὐτοῦ ἔργον ἀκαμάτως, ὅτε μὲν τὸν Γαίτε ὅτε δὲ τὸν Σαιξπέιρον μεταφράζων, καὶ τοσοῦτον μᾶλλον ἄξιος ὢν τῆς ἡμετέρας εὐγνωμοσύνης, καθ' ὅσον εἰς τὰς μεταφράσεις ταύτας μεταχειρίζεται κάλαμον ὑγρὸν ἔτι ἐκ τῆς συγγραφῆς πρωτοτύπου ἔργου, ὁμοθύμως ὑπὸ τοῦ εὐρωπαϊκοῦ τύπου ἀνυμνουμένου καὶ δύο ἤδη ἀξιωθέντος μεταφράσεων. Τὸ ν' ἀσχολῆται εἰς μεταφράσεις ὁ ἔχων μεταφραστὰς δύναται ἴσως νὰ λογισθῆ ὡς ζημία παρὰ τῶν ἀπλήστως ἀναγνωσάντων τὸν «Ἰουλιαν» Δάραν», ἀλλ' εἶναι συγχρόνως ἀπόδειξις μετριόφρονος αὐταπαρνήσεως δυσευρέτου σήμερον πανταχοῦ· καθότι παρήλθεν ἤδη δυστυχῶς καὶ ἐν Εὐρώπῃ ἡ ἐποχὴ, καθ' ἣν τοὺς Μίλτωνας μετέφραζον οἱ Σατωβριάνδοι· σήμερον δὲ τὸ τοιοῦτον ἔργον ἀνατίθεται ὑπὸ τῶν βιβλιοπωλῶν ἐπὶ δικαίᾳ ἀμοιβῇ εἰς τρίτης τάξεως καλὰ μους, πλὴν μόνης τῆς Ἀγγλίας, ὅπου ἐκτελοῦσι τοῦτο δωρεάν, οὐχὶ φιλολόγοι ἀλλὰ βουλευταὶ, ἀρκούσας νομίζοντες τὰς νομοθετικὰς διακοπὰς καὶ τὰς ἀναμνήσεις τοῦ σχολείου, ὅπως ἐξαγγλίσωσιν ὅπως δήποτε καὶ αὐτὸν τὸν Αἰσχύλον. Ἄν εἶχεν ὁ κ. Βικέλας μνησικακὸν πατριωτισμὸν, ἐδικαιούτο πληρέστατα νὰ ἐκδικηθῆ ἀποδίδων ἐν τῇ μεταφράσει του τὰ ἴσα εἰς τὸν Σαιξπέιρον, κατ' εὐτυχίαν ὁμως ἐπροτίμησε ν' ἀποδώσῃ εὐαγγελικῶς καλὸν ἀντὶ κακοῦ.

Ἐπεραγαπῶντες τὴν εὐκρίνειαν, δὲν ἐνδοιάζομεν ἤδη νὰ ὁμολογήσωμεν, ὅτι τὴν καταχώρισιν σαιξπηρεῖων ἀποσπασμάτων ἐν τῇ «Ἐστίᾳ» νομίζομεν χρησιμωτάτην, βασιζόμενοι πρὸ πάντων ἐπὶ τῆς κατωτέρω παρατηρήσεως, ὅτι ὁ σήμερον Ἕλλην ἔχει τὴν καλὴν συνήθειαν νὰ μὴ θέλῃ ν' ἀφήσῃ ἀχρησιμοποίητον οὐδὲ τὸ ἐλάχιστον μέρος τῶν ὑπ'